Ч. 87. Четвер 4 мая (21 цьвітня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за злоченем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Ворохобня в Альбанії. — Справа мароккань ка.

В Альбанії обхопила ворохобня вже дуже широкі круги, а число ворохобників, котрі сполучили ся з найчисленнійшим племенем Малісорів, виносить до 15.000 людий.

Альбаньский центральний комітет оповістив прилюдно відозву до молодотурецкого правительства, в котрій покликує ся на заслуги положені Альбанцями коло османьскої держави, на поміч дану молодотуркам в цїли введеня конституцийного ладу і осягненя народних відродин Альбанії. Зазначивши дальше, що Альбанцї помогли також втихомирити войскову революцию, а мимо того їх обманено і не вдоволено їх оправданим домаганям, відкликують ся ще раз до прилюдности і представляють молодотурецкому правительству свої домаганя: 1) щоби з Альбанії утворено окрему провінцию; 2) щоби правительство удержувало альбаньскі школи; 3) щоби альбаньскі жовнїри в часї мира оставали в краю.

Ті домаганя зовсїм оправдані. Молодотурецкий комітет висилав до Альбанії окремого посла для переговорів, однак то не довело до цїли, а також заповіджений приїзд султана Магомета V. на май не здержав вибуху повстаня. Положене в Альбанії тепер тим грізнійше, що й Греция має тепер свої порахунки з Туреччиною.

З Парижа одержала „Polit. Korresp.“ такі вісти в справі марокканьскій: До способу, в який тепер поступає супротив Марокка Франция, приневолили єї відносини. Кабінет п. Монї опинив ся дійстно в примусовім положеню. Кабінет був би дуже вдоволений, коли бь освободжене Фезу могло довершити ся без окремої войскової виправи. Однако она стала конечною. Постанова в тій справі вийшла доперва тоді, коли стало ясною річию, що супротив нинїшного положеня не можна не побоювати ся, що францускі офіцири в Фезї і осїлї там Европейцї виставлені на небезпечність вирізаня.

Спершу можна ще було манити ся надією, що з'орґанізоване краєвої сили оружної під командою францускиx офіцирів буде достаточне, аби султанови дати успішну поміч. Однако вскорі розвіяли ся надії. В марокканьскій армії відбуває ся рекрутоване дуже поволи, а діяльність краєвих войск, не вправлених до европейского способу веденя війни, є все непевне що до висліду. Не богато отже по ній можна надїяти ся.

Однако мимо того французске правительство зарядило утворене відділу з 3000 людий в окрузї Шауя, яку то силу мала випередити передна сторожа, зложена рівнож з Марокканців. Здогадують ся, що тому відділови, який є вже в дорозї до Фезу, буде можливо около 4 с. м. станути під мурами столицї.

Зарядженя, які французске правительство, хоч з тяжким серцем, поробило під напором подій, силують си толкувати в деяких місцях в такий спосіб, немов би то було нарушенє договору в Альжесірас. А однако можна би о чімсь таким говорити лише в такім случаю, колиб наміром Франциї було самовільно зробити щось, що подобало би на нарушене зверхничих прав султана Мулей Гафіда. Тимчасом фактом є, що пороблені кроки підняла Франция на бажане самого султана, котрий просив о поміч як для ратованя власної сильно захитаної поваги, так і для охорони безпечности загрожених Европейців.

Французске правительство, аби дати доказ своєї льояльности, готове, коли тільки згадана цїль буде осягнена, безпроволочно поручити командантови згаданого відділу, полковникови Бурляр, аби повернув до Казабланки.

Неоправданим було би також сумнївати ся в щирість тих намірів.

Так пише „Polit. Korresp.“: Натяки о хи-

3)

Славні купелеві місця в Европі.

(Після Кляра, Штайна, Вебера і др. — зладив К. Вербин).

(Дальше).

Коли лїчене карльсбадскою водою з якого небудь жерела — а єсть їх там значне число— має помочи, то треба воду пити з жерела і за кождою випитою склянкою ходити та й опісля не сидїти цїлий день дома. Длятого найважнїйші жерела вкривають прекрасні кольонади, в котрих що дня від 5 до 9 год. рано проходжають ся сотки курацийних гостий. Від пів до 7 до 8 год. рано грає міска музика в двох відділах коло Шпрудля і коло Мільбрунен. Жерело Шпрудель знаходить ся на правім березї ріки Тепль в серединї міста у великій подовгастій кольонаді, збудований зі скла і зеліза віденьскими будівничими Фельнером і Гельмером в роках 1878 і 1879. Вода з того жерела єсть найгорячійша зі всіх в Карльсбадї і має 72 і пів степеня Цельзия теплоти, отже мало що вже не кипяча. Она бухає з великого басена струєю грубою як рамя сильного мужчини а високою на два иноді й на більше метрів. Коло сего первістного найстаршого жерела вибухло в 1819 р. друге нове, зване Ґіґієя, і зменшило трохи первістну струю. Се жерело має таку саму теплоту і знаходить ся в тій самій кольонаді, а для окраси піднимає ся над ним статуя богині здоровля Ґіґієї.

Але 14 марта 1901 р. стало ся в тій самій кольонаді нове чудо: почало вибухати нове жерело ще з більшою силою і ще висше як давний Шпрудель. Підчас коли первістний Шпрудель проверчений ще в 1830 р. давав на мінуту до 75 або на годину 4.500 лїтрів і бухав в гору не висше як на метер або на два, то нова струя грубости 14 центиметрів бухала на 5 метрів високо і давала на мінуту 400 до до 800 лїтрів або що найменше десять разів тілько, кілько давна струя. Тисячі людий стояли тут годинами і дивили ся, що стало ся мимо того, що вода залила була цїлу кольонаду. Робітники працювали через цїлу ніч над тим, щоби розлиту, мало що не кипячу воду спустити до ріки Тепль, а добуте жерело якось опанувати, аби вода єго не позаливала улиції в місті. Міский ґеольоґ Ґінц так поясняв се з'явище:

Ми що року в зимі вертимо в тім місци, де вода з під землї добуває ся, щоби она могла добре випливати, бо з часом осїдає на отворі тілько розпущеного у воді каміня, що цїлий отвір затикає ся і тоді готова би вода видобути ся сама десь в таким місци, котре було би дуже недогідне. (Требаж знати, що стара струя або т. зв. Шпрудель дістає свою воду з головного жерела, з т. зв: „горішного чопа“, котре починає ся в руслі ріки Тепль і складає ся з шість сусїдних жерел сполучених рурами в одно. Отже коли в головнім отворі насяде тілько т. зв. жерелинця, що він готов жерело заткати, то треба сусїдне жерело проверчувати, щоби з него видобути більше води. Від якогось часу став Шпрудель давати менше води і тому управа міста казала вертїти в инщім місци). Як звістно — розповідає Ґінц дальше— має Шпрудель шість дір, з котрих діра ч. 2 дає єму воду горячу до 58 і пів степенів Реоміра або около 73 степ. Цельзия і творить ту струю, котра що року притягає до Карльсбаду десятки тисячів гостий.

Рада міста старає ся длятого очевидно о то, щоби тоту діру або то жерело ч. 2 удержати в повній силї, так, щоби на прочі жерела не конче треба спускати ся. Та й сеї зими як з давен давна що року роблено проби, щоби розслїдити загадочні свойства жерел. Головно же поручено інжинєрови Кнеттови, щоби він розслїдив, чи не можна би діри ч. 2 глубше провертїти. Він зачав робити проби і показало ся небавком, що в тім місци знаходить ся так твердий камінь, ґраніт, що не можна дальше вертїти. Кнетт застановив длятого роботу а тоді рада міста поручила єму провертїти діру або жерело ч. 3, котре вже від 1789 р. було зовсїм заткало ся і вода крізь него не випливала.

Кнетт признавав ся, що зі страхом забирав ся до тої роботи, але коли казали, то треба було виконати роботу. Отже він казав ту діру на 6 метрів глубоко проверчувати дальше, але все-таки побоював ся, що коли звідтам добуде ся вода, то струя з ч. 2 або вода в дотеперішнім Шпрудлю готова зменшити ся а може ще й инші жерела перестануть давати воду. Нараз около 2 год. по полудни р о з д а в с я г у к

бнім толкованю намірів Франциї відносять ся очивидно до Німеччини. Она бо головно чуе ся діткненою самодільностию, з якою француске правительство поробило свої заряджения що до Марокка, помимо що договор в Альжесірас вимагае для таких кроків згоди держав.

Отже на становище Німеччини кидають богато сьвітла замітки бувшого німецкого посла Рашдава в „Neue fr. Presse“. Німецка управа заграничних справ — пише він — мае тепер твердий оріх до згризеня. Німеччина поробила в послідних літах Франциї значні уступки що до Марокка, з котрими публична опінія в значній мірі вже освоїла ся. Але тепер німецкий нарід жадае рішучо і з притиском, аби від его прав — навіть в заміну за які небудь концесиї — не відступити вже ні на крок. Нічого же не вказуе доси, немов би керманичі німецкої політики стояли під тим взглядом на відміннім становищи, але нарід повинен мати до них тілько довіря, щоби могли після власного осуду вибрати хвилю, в котрій для охорони загрожених прав Німеччини буде треба виступити. Коли нині повволяе ся Франциї на войскову експедицию в глубину Марокка, то діе ся то лише під услівем, що у відповідній хвилї буде можна жадати від Франциї зложеня тих доказів льояльности, о яких тілько чуе ся від француских політиків.

Новинки.

Львів, 3 мая 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Намістник іменував канцелїстів Намістництва: П. Варжевского, Прок. Дрендзля і Кар. Кульмана секретарями повітовими; — іменува підофіцирів: Николая Коломийця, Едв. Ваневича, Йос. Байгеровича, П. Мушиньского і Стан. Новака канцелїстами Намістництва; — переніс секретарів повітових Ром. Сорочиньского з Перемишля до Заліщик і Едв. Шамшулю з Яворова до Бохнї.

— **Автоматичний аванс урядників зелїзничих.** Після оголошеня Міністерства зелізниць входить в житє для державних урядників зелїзничих автоматичний аванс від 1 січня с. р. Відповідае він постановам автоматики, котру управа зелїзниць державних запевнила урядникам тих зелїзниць, о скілько вступили до служби перед 1 жовтня 1907 р. Після нових постанов кождий урядник набувае на основі відповідної кваліфікациї по упливі означеного в статуті часу, право посувати ся до висших служобових кляс, а в їх обсягу на висші степені платнї, аж до одержаня остаточної платнї. Урядникам з унїверситетским образованем запевнено в протягу 20 літ служби аванс до служобової кляси інспекторів (платня 4.800—6.000 К); укінченим ученикам середних шкіл по 19 лїтах служби аванс до служобової кляси старшого ревідента (платня 3.600—4.400 К); всім иншим урядникам по 15 лїтах служби аванс до служб. кляси офіциялів (платня 2.800 – 3.200). Сї реченцї авансів е о много кориснїйші від дотеперішних; при тім для урядників, котрих знаменита кваліфікация управнюе до авансів поза звичайну чергу, час служби може бути ще скорочений. За взірцеву службу на важних стациях застерегло собі Міністерство винагороду передчасним авансом. Так отже сей автоматичний аванс, що значно обтяжуе державний буджет, вдоволить вже урядників держ. зелїзниць

— **Загальні збори** членів Товариства „Руска Бурса ремісница і промислова“ у Львові відбуде ся дня 16 мая 1911 р. о год. 8 вечером в домі Товариства руских ремісників і промисловцїв „Зоря“ у Львові при ул. Личаківскій ч. 20 в офіцинї І пов. о чім отсим Вп. членів сего Товариства повідомляе ся. — За виділ: Василь Нагірний голова, Мих. Стефанівский секретар.

— **Величезний огонь в Америцї.** В Америцї все, що стане ся, то зараз по американьски, на такі величезні розміри які хиба лиш в Америцї можливі. В удільній державі Мен (Maine) погоріло місто Бенгер (Bangor). Єсть то велике і дуже промислове місто, котре мае кільканайцять церков і богато всїляких фабрик та складів дерева. В неділю вечером в якійсь шопі на подї, де був склад сїна займило ся з незвістної доси причини, а що на дворі був сильний вітер, то огонь перекидав ся борзо з одного будинку на другий і так знищив небавком що найменше чверть міста. Шкоду обчисляють на 28 міліонів корон. Огонь знищив насамперед цїлу промислову і торговельну часть міста, а відтак перекинув ся на ту часть де стояли віллї. Вся міска сторожа огнева і пожарники із сусїдних місцевостий, кинулись гасити огонь але не могли дати ради, мимо того, що розсаджували динамітом цїлі бльоки домів, щоби прірвати огонь. Так згоріла часть міста на три кільометри довга а на кільометр широка. Згорів театр, богато церков, шкіл, банків і всїляких магазинів та фабрик.

— **Дрібні вісти.** В львівскім повіті в Пустомитах стверджено урядово один случай занедужаня на тиф черевний. Фізикат міский звертае длятого увагу, щоби від людий з Пустомит не набувати споживчих артикулів анї з ними не стикати ся. — В лїсї коло Винник знайдено оногди цїле жовнїрске одїне разом з баґнетом. Хто его там підкинув не звістно; можна здогадувати, що якийсь дезертир, котрий в лїсї перебрав ся на цивіля. — Розправа против убийника Казимира Левицкого відбуде ся дня 22 с. м. Предсїдателем трибуналу буде радн. Левицкий а обжаловувати буде прокуратор Франке. Розправа буде відбувати ся при замкнених дверех а потягне ся два або три днї.

— **Загадочна справа.** Дня 24 цьвітня знайшли селяни в селї Мартинові тїло б. учителя Манастирского на его власнім подвірю. Завізвана жандармерия розпочала енерґічні доходженя і показало ся що погибший мав рану від кулї в лївій пахвинї. Єсть отже підозріне, що бл. п. Манастирский став ся жертвою убийства в дорозї до Мартинова, а там покинено трупа на его власнім подвірю.

— **Справа Шевченкового памятника в Київі** — як пише „Рада“ — зайшла, так сказати би, в якийсь мертвий кут, з якого нема иншого виходу, як вернути ся назад і брати ся за діло наново з початку. Цїла справа представляе ся нинї ось як: Два конкурси на памятник не принесли нїчого доброго. Проект Балавеньского, який ухвалив був комітет прийняти лише з деякими поправками, показав ся по думцї загалу зовсїм невідповідним. Поставити Шевченкови памятник з проекту Балавеньского — значило би покрити себе на довгі віки соромом, бо анї з артистичного, анї з ідейного погляду де відповідае він великим вимогам памятника народного Ґенїя, а тим самим сотворило би ся тривалий памятник нашій невиясненій байдужности. Нема отже иншої ради, як оголосити ще третий конкурс, котрий — можна сподївати ся — дасть лїпші успіхи, так як другий випав вже лїпше від першого. Наколиб і третий конкурс не пощастив ся, тоді мусїло би ся по просту замовити проект у одного з відомих художників.

Подібно мае ся також справа з місцем під сей памятник. Як звістно, київска дума відібрала давнїйше призначену на сю цїль площу

і із згаданого жерела бухнула струя кипячої води яких вісім метрів високо. До кількох мінут вода залила цїлу шпрудлеву кольонаду а люди з цїлого міста збігали ся дивити ся на се непонятне чудо. Зі свистом і шумом бухала вода з проверченої дїри з такою силою, що перепуджені робітники мусїли чим скорше втікати. Інжинір Кнеґт старав ся передовсім розслїдити, як мае ся річ з иншими жерелами і пороблені зараз поміри показали, що старий Шпрудель бухав тепер ще висше як перед тим а у всїх инших жерелах в Карльсбадї не настала нїяка зміна.

Остаточно удало ся вибух нового жерела о стілько спинити, що вода вже не розливала ся по цїлій кольонадї і коли перед тим нова струя давала 700 до 1000 лїтрів води на мінуту, то тепер випливало на мінуту 290 лїтрів а струя пущена прямісенько в гору досягала аж до кольонади. По правдї сказавши не було в сїм вибуху нїчого нового. Карльсбадскі жерела мають то до себе, що одно або друге перестае випливати а по лїтах показуе ся знову ще з більшою силою. Одно нїби висхне а друге покаже ся на иншім місци навіть зі зміненою теплотою. Так н. пр. щезло було т. зв. замкове жерело два рази на довгі лїта а так само перестае на якийсь час випливати вода із жерела Терезиї. Що до сего нового жерела то треба тут зазначити, що оно ще нїколи перед тим, хоч ще й випливало, не творило водограю, а сим разом, як вже сказано, бухало на кілька метрів в гору.

Але найкрасше, найвеличавійше представляе ся в Карльсбадї кольонада жерела Мільбрунен викінчена в 1880 р. Єсть то прекрасна будівля виглядаюча з далека мов би грецка сьвятиня, велика галя на стовпах з ґранїту і піскївця в коринтийскім стилю, збудована професором Цїтеком з Праги. Ся будівля обнимае крім жерела Мільбрунен ще й т. зв. нове жерело та жерела Терезиї, Бернгарда і Єлисавети. Межи сею кольонадою а т. зв. кургавзом при сподї скали Бернгарда випливае скалисте жерело, понизше давнїйшого пристановища для чужинцїв есть жерело Франц-Йосифа, на подвірю того пристановища шпитальне жерело, у войсковій купальни цїсарске жерело і жерело Гохберґер, на торговици торговичне жерело і жерело цїсаря Кароля, під замковою горою замкове жерело а наконець жерело Доротеї з квасною водою.

Всїх мінеральних жерел в Карльсбадї есть загалом 16 і всї они суть одного і того самого походженя а відріжняють ся від себе головно лиш більшою або меншою теплотою і скількостию вуглевого квасу в них. Так н. пр. вода старого Шпрудля мае до 73 степенїв теплоти, жерело Бернгарда 68, Мільбрунен 51, жерело Терезиї 59 степенїв і т. д. Жерело Доротеї мае лиш 12 степ. і дуже богато квасу вуглевого. Сю воду пють лиш для осьвіженя або уживають до купелїв. Найважнїйшою складовою частию карльсбадских мінеральних вод есть ґлявберска сіль, котра дїлае прочищаючо, двовуглекисла сода і звичайна сіль уживана до вареня. О лїченю карльсбадскою водою поговоримо ще пізнїйше а тут скажемо лиш тілько, що курация вимагае строгої диети і що води тої уживають на лїк в горобах жолудка, кишок, печінки, селезїнки і нирок, від ґіхту і ревматизму і т. д. З карльсбадскої води по випарованю еї роблять т. зв. карльсбадску сіль, котрої уживають до наданя більшої сили самій водї, при питю отже домішують еї або уживають на прочищене, даючи еї до склянки теплої води. В місцях, звідки карльсбадска вода випливае, робить ся осад, котрий з часом твердне і дае камінь т. зв. жерелинець з ріжнобарвними, звичайно білими, брунатними, жовтавими і сїрими верствами, з котрого виробляють на місци дуже красні предмети всїлякого рода і продають їх „на памятку“ з Карльсбаду.

Длятого, що коло жерела в часї, коли пють воду, есть величезна глота, виробив ся такий звичай, що всї, які прийшли до жерела без згляду на то, хто они, якого званя, публичного становища в суспільности або якої народности, держать ся строго того порядку, в якім приходять. Хто борше приходить, дістае борше води. Коло басена, з котрого бе в гору Шпрудель, стоять дївчата і на довгих держаках підставляють горнятка на воду та подають їх гостям одному за другим. Звичайно випивають дві до шість чарок, рідко коли більше. Одержавши від жерельної русалочки чарку води, машерують відтак гостї гусаком один за другим з чарками в руцї перед собою, попивають воду і за якої чверть години або й ще пізнїйше вертають назад до жерела. До води додають ще й кому потреба карльсбадскої соли, молока або жентицї.

Коли так станути собі зрана тут в однїй або другій кольонадї і придивити ся, що тут дїе ся, то аж не хоче ся вірити. Справдешна вандрівка народів! Тут заступлені всї народи сьвіта, всї стани, всїлякі степенї образованя і культури а коли би хтось прислухав ся, якими мовами ті люди говорять! Справдешна вежа вавилоньска і помішане язиків!

(Дальше буде).

коло Михайлівского монастиря, а назначила площу на розї Караваєвскої і Васильківскої улиці, т. є. в брудній частині і на передмістю Київа. На таку заміну не можна рішучо згодити ся. Паставити там памятник Шевченкови значило би сховати его перед очима тих, кому найбільше треба его бачити, мае ся на думці народ, за якого віддав поет своє страждуче житє, бо в ту сторону селянин хиба припадково часом заблукає ся. Під памятник Шевченкови — пише „Рада“ — мусимо домагати ся місця рівноцінного з відобраним, а таким може бути поки що площа коло Золотих Воріт, або друга на Бібіківскому бульварі, на перехресті з Володимирскою улицею.

Так стоїть справа з проєктами памятника Шевченка і єго місцем. Дня 1. мая має зібрати ся комітет будови памятника і він повинен як слід вивести цілу справу з того мертвого кута. По перше повинен назначити третий конкурс на памятник, а по друге повинен твердо обстоювати достойне памятника місце, бо сяк чи так Шевченкова слава не збільшить ся, анї не зменшить ся, але в противнім випадку, значить, єсли би комітет не допильнував сих двох найповажнійших задач, то збудував би комітет собі і цілому народови безсмертний памятник сорому і догани у наших поколїнь. На се отже — кінчить статя в „Раді“ — повинен комітет уважати, бож се в першій мірі до него належить.

Господарство, промисл і торговля

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** у Львові розписала оферту на обняте розвозу дерева опалового і вугля камінного, закуплюваних через функционарів зелїзничих замешкалих стало у Львові, а також через орґани почтові і поліцийні, повнячі службу на стациях Львів і Львів-Підзамче. Близші условя подані є у відділї інсератовім „Ґазети Львівскої“ з дня 1 мая 1911.

В „Gazet-ї Lwowsk-ій і „Czasopiś-mi techniczn-ім“ оголошує ц. к. Дирекция зелїзниць держ. у Львові лїцитацию на роздане робіт лякерничих при зелїзних мостах і конструкциях дахових. Оферти належить вносити найдальше до 20-го мая о 12-ій годині в полудне. Дотичні формулярі обнимаючі поодинокі условя можна одержати в відділї III-ім тоїж дирекциї.

— **На цїли Руск. Тов. Педаґоґічного** зложили в коронах слідуючі добродії: Н. Колинич, Камінка лїсна 1, Читальня „Просьвіти“, Підярків 2, А. Гошеватюк, Вадовиця 2, Філїя Р. Т. П. Тернопіль 4, о. Іл. Сіменович, Білобожниця 20 (з конц.), М. Дїдуник, Котузів 1, Укр. молодіж Броди 20·10, Вол. Хома, Львів 1, С. Ґабцкий, (збірка) Лісневичі 1·38, Телїмевский, Бібрка 2, В. Менціньский, Відень 1, Н. Малуцкий, Львів 1, Н. Гумінїлович, Калуш 1, Філїя Р. Т. П. Бібрка 1, Пав. Медвідь, Радомишль 2, Т. Лящиньский, Рава руска 0·50, о. Ів. Пачовский, Струтин 1, о. В. Яремак, Настасів (з акаф.) 3·36, М. Заборский, Бобів 2, Ф. Рощановский, Відень 2, Ст. Литвин Радехів 2, Р. Яюс, ур. „Днїстра“ 50, о. Кипр. Ясеницкий, Балигород 4, Ів. Скасків, Литвинів 0·40, Тов. „Сокіл“ Мшана 11·68, С. Хандога, Острава 1, Ів. Колумбаля, Бабичі 0·50, Т. Зубрицкий, Львів 10, П. Монич, Печарна 2·20, Йос. Мельник, Тартаків 1, Он. Ілюк, Дубівці 1, Ів. Жупник, Ст. Санч 1, Ів. Якубовский, Пеняки 1, Ед. Петровский, Ярослав 0·30, Вас. Ковальский, Вільшаниця 2, В. Боднарук, Закопане 1, Мик. Блажків, Хмелиска 1, др. П. Войтович, Перемишль 2, Тов. „Ощадність“, Борщів 5, Вас. Козаченко, Кравці 2, Пав. Цимбалїстий, Львів 0·30, Спілкова Торговля, Плауча вел. 2, Союз Ревізийний, Львів 7·70, Мик. Буфан, Львів 10, Читальня „Просьвіти“, Жизномир 1, Евг. Дзвельска, Львів 1, Ів. Матіїв, Львів 1, др. Копач, Львів 2, Юл. Сельский, Львів 1, Ст. Гриців, Львів 1, Л. Максимяк, Львів 0·50, Р. Заячківский, Львів 1, М. Заячківский, Львів 1, П. Рожанковский, Львів 1, М. Перфецкий, Львів 1, др. Яр. Терлецкий, Львів 1, К. Тихович, Львів 1 кор., Литвинович, Львів 1 кор., Ст. Сатурский, Тернопіль 1 кор. Н. Сенета Ст. Самбір 1·30, Ів. Бачиньский Львів 1, о. Ів. Рудницкий Торске 2, А. Кузлік Фриштак 1, Ів. Куріец Петрів 1, А. Серафин Калуш 30 К, Чит. Просьвіти Обертин 0·32, Радикальна Читальня Н. Ст. Денисів 1, Н. Рурак Балинцї 1, Юра Сверид Вербовець 0·80, о. Юл. Кисїлевский Олеша 1 К, Ст. Осадчук Староміщина 1, о. Мих. Ґвоздецкий Гнїдова 3, Зиґфрид Туряньский Львів 1, Пел. Сушкова Добрусин 1, Лемківский Банк Н. Саич 1, Чит. Просьвіти Цапівцї 1, о. Ів. Чичула Себечів 2, З пушки на Заг. Зборах 0·32, Ю. і Я. М. і З. Л. Капустинцї 1·46, Ів. Ріпецкий Розтоки 2, Оксанна Цїшецка Верхобуж 2, Дм. Пеленьский Комарно 0·50, П. Зобнїв Якубів 2, о. А. Лотоцкий Тростянець 2, Ф. Боднарчук Бурдяківцї 1.

Цїна збіжа У Львові.

дня 2-го мая:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·—	до	12·20
Жито	7·40	„	7·60
Овес	8·50	„	8·70
Ячмінь пашний	8·20	„	8·50
Ячмінь броварний	8·50	„	9·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13·—
Вика	10·—	„	10·50
Бобик	8·20	„	8·50
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	70·—	„	85·—
Конюшина біла	80·—	„	95·—
Конюшина шведска	65·—	„	75·—
Тимотка	50·—	„	65·—

Телеґрами.

Відень 3 мая. Часописи доносять, що бувший інспектор артилериї Альфред Кропачек помер вчера в Льовранї.

Вашінґтон 3 мая. Звіти, які президент Тафт одержав з Мехіка, не суть вдоволяючі. Кабінет нараджував ся вчера в справі тамошної ситуациї.

Харбін 3 мая. Новий ґен.-ґубернатор Манджуриї виготовив проґраму своєї дїяльности. Она містить в собі плянове винищенє ватаг Хунхузів, так, щоби Росия не мала причини висилати більше войска до Манджуриї. Дальше обнимає проґрама охоронне право Хіни супротив Росиї і Японії та скольонізованє північної Манджуриї. Князь Ченлєїці, котрий виїзджає до Анґлії, одержав порученє розслїдити настрій в Петербурзї і увірити Росию о прихильних для неї чувствах Хіни.

Константинополь 3 мая. Сесию парляменту, котра мала тревати до 13 с. м. продовжено до 28 с. м. Вчера рада міністрів установила проґраму подорожий султана до Солуня і до Альбанії. Він виїде 28 с. м. а подорож потреває 20 днів.

Тегеран 3 мая. Палата послів по довшій дискусиї приняла закон о анґлійскій пожичці банковій. Опозиция критикувала в острий спосіб предложенє. — Зачувати, що тепер ведуть ся переговори межи Росиєю а Персиєю в справі будови зелїзницї з Джульфи до Тебріса.

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Крехонецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).